

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0154/2000

29 mei 2000

*****III**

VERSLAG

over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerp tekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bestrijding van betalingsachterstanden bij handelstransacties (C5-0205/2000 – 1998/0099(COD))

Delegatie van het Europees Parlement in het bemiddelingscomité

Rapporteur: Simon Francis Murphy

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE	5
TOELICHTING	6

PROCEDUREVERLOOP

Op 17 september 1998 bepaalde het Parlement in eerste lezing zijn standpunt inzake het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bestrijding van betalingsachterstanden bij handelstransacties (COM(1998) 126 – 1998/0099(COD)).

Op 16 september 1999 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de ontvangst van het gemeenschappelijk standpunt en verwees zij dit document naar de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie (8790/1999 – C5-0125/1999).

Op 16 december 1999 amendeerde het Parlement het gemeenschappelijk standpunt.

Bij schrijven van 28 februari 2000 deelde de Raad mede niet met alle amendementen van het Parlement te kunnen instemmen.

De voorzitter van de Raad riep in overeenstemming met de Voorzitter van het Parlement het bemiddelingscomité bijeen op 9 maart 2000.

Op daaropvolgende dialoogen en delegatievergaderingen werden het gemeenschappelijk standpunt en de door het Parlement ingediende amendementen met elkaar getoetst. Er werd definitief overeenstemming bereikt in de briefwisseling van 12 en 14 april 2000.

Op 4 mei 2000 hebben de medevoorzitters van het bemiddelingscomité, overeenkomstig punt III.8 van de gemeenschappelijke verklaring over de wijze van uitvoering van de nieuwe medebeslissingsprocedure¹, de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerptekst geconstateerd en hebben zij deze ontwerptekst in alle officiële talen doen toekomen aan het Parlement en de Raad.

Op 29 mei 2000 hechtte de delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité met algemene stemmen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

Aan de stemming namen deel: Ingo Friedrich, ondervoorzitter en voorzitter van de delegatie; Renzo Imbeni en James L.C. Provan, ondervoorzitters; Simon Francis Murphy, rapporteur; Alexandros Baltas (vervangend Carlos Westendorp y Cabeza), Christos Folias, Carmen Fraga Estévez, Norbert Glante, Eryl Margaret McNally, Elly Plooij-van Gorsel, Marianne L.P. Thyssen en Joachim Wuermeling.

Het verslag werd ingediend op 29 mei 2000.

¹ PB C 148 van 28.5.1999, blz. 1.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bestrijding van betalingsachterstanden bij handelstransacties (C5-0205/2000 – 1998/0099(COD))

(Medebeslissingsprocedure: derde lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerptekst (C5-0205/2000),
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt¹ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1998) 126²),
 - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie (COM(1998) 615³),
 - gezien zijn in tweede lezing geformuleerde standpunt inzake het gemeenschappelijk standpunt van de Raad⁴,
 - gezien het advies van de Commissie over de amendementen van het Parlement op het gemeenschappelijk standpunt (COM(2000) 133 – C5-0139/2000)⁵,
 - gelet op artikel 251, lid 5 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 83 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van zijn delegatie in het bemiddelingscomité (A5-0154/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke ontwerptekst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 254, lid 1 van het EG-Verdrag te ondertekenen;
 3. verzoekt zijn secretaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheden het besluit te ondertekenen en samen met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter deze wetgevingsresolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 313 van 12.10.1998, blz. 150.

² PB C 168 van 3.6.1998, blz. 13.

³ PB C 374 van 3.12.1998, blz. 4.

⁴ PB C nog niet gepubliceerd.

⁵ PB C nog niet gepubliceerd.

TOELICHTING

Inleiding

Betalingsachterstand is een vorm van contractbreuk die voor schuldenaars in de meeste lidstaten aantrekkelijk geworden is door de lage intrest op betalingsachterstand en/of door de trage verhaalprocedures. Er is een radicale verandering nodig, onder meer door schadevergoeding voor de schuldeisers voor de gemaakte kosten, om deze trend om te keren en ervoor te zorgen dat betalingsachterstand ontmoedigend werkt.

Ondernemingen, en in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen, gaan gebukt onder een zware administratieve en financiële last ten gevolge van overdreven lange betalingstermijnen en betalingsachterstand. Bovendien zijn deze problemen een belangrijke oorzaak van insolventie die het voortbestaan van ondernemingen bedreigt en leiden ze tot het verlies van heel wat banen: volgens ramingen wordt één faillissement op vier veroorzaakt door cash-flow problemen ten gevolge van laattijdige betaling van facturen.

Bovendien vormen de verschillen in betalingsregels en –praktijken in de lidstaten een belemmering voor de behoorlijke werking van de interne markt.

In diverse resoluties heeft het Parlement de Commissie verzocht voorstellen te doen om deze problemen aan te pakken.

Deze richtlijn heeft hoofdzakelijk tot doel ervoor te zorgen dat, indien de betalingsdatum of –termijn niet in het contract is vastgelegd, de koper het volledige, aan de verkoper verschuldigde bedrag moet betalen 30 dagen (momenteel bedraagt het gemiddelde in de EU 39 dagen) na ontvangst van de goederen of de factuur. Doet hij dit niet, dan geeft dit automatisch aanleiding tot de betaling van intrest aan de schuldeiser.

Eerste en tweede lezing

Het onderwerp werd behandeld in het verslag-Harrison (PSE, VK), dat op 17 september 1998 in eerste lezing werd goedgekeurd. Hierin werd het voorstel van de Commissie gunstig onthaald en werden ook 27 amendementen ingediend om de tekst te verduidelijken.

De Raad keurde zijn gemeenschappelijk standpunt op 29 juli 1999 goed. In haar beoordeling van deze tekst betreurde de Commissie de weglating van de verplichting betreffende het eigendomsvoorbehoud, maar ging in grote lijnen toch met het gemeenschappelijk standpunt akkoord.

Op 16 december 1999 keurde het Parlement in tweede lezing het verslag-Murphy (PSE, VK) goed, dat 25 amendementen telde. De belangrijkste voorstellen van het EP hadden betrekking op de termijn na dewelke intrest moet worden betaald, schadevergoeding wegens betalingsachterstand, een anti-misbruikclausule, het eigendomsvoorbehoud en overheidscontracten.

Bemiddeling

Op 28 februari 2000 deelde de Raad mee dat hij niet met alle amendementen van het Parlement kon instemmen en riep in overeenstemming met de Voorzitter van het Parlement het bemiddelingscomité op 9 maart 2000 bijeen. Vóór en na laatstgenoemde datum vonden er verschillende dialoogen en vergaderingen van de delegatie van het EP plaats, die op 4 mei 2000 tot een definitieve overeenkomst hebben geleid.

De discussie was vooral toegespitst op de volgende onderwerpen, waarbij het Parlement erin slaagde de Raad ervan te overtuigen zijn standpunt inzake belangrijke aspecten te wijzigen:

Waar de Raad probeerde de invloed van de "anti-misbruikclausule" (die op schriftelijke contracten van toepassing is) te beperken en hiervoor de contractvrijheid inriep, streed het Parlement om deze clausule echt inhoud te geven. Zo voert deze richtlijn in haar definitieve vorm het beginsel in dat misbruik van de contractvrijheid ten nadele van de schuldeiser moet worden verboden. Als een overeenkomst hoofdzakelijk tot doel heeft de schuldenaar aanvullende liquide middelen te verschaffen ten koste van de schuldeiser, of als de hoofdaannemer aan zijn leveranciers en onderaannemers betalingsvoorwaarden oplegt die niet gerechtvaardigd zijn op grond van de voorwaarden die hij voor zichzelf heeft gekregen, kan dit worden beschouwd als een factor van dergelijk misbruik. Bovendien kunnen organisaties die KMO's wettelijk vertegenwoordigen, stappen ondernemen bij de bevoegde rechtbanken of autoriteiten.

Wat het begrip "eigendomsvoorbehoud" betreft, voorziet de richtlijn erin dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de verkoper het eigendomsrecht op de goederen behoudt tot deze volledig zijn betaald, indien de eigendomsvoorbehoudclausule niet strijdig is met de geldende nationale bepalingen.

Waar het toepassingsgebied van deze richtlijn met betrekking tot de overheid in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad niet duidelijk was, bepaalt de definitieve tekst dat de richtlijn alle handelstransacties moet regelen, ongeacht het feit of deze tussen particuliere of openbare ondernemingen of tussen ondernemingen en overheidsinstanties plaatsvinden. Zo wordt het beginsel van gelijke behandeling van de openbare en de particuliere sector erkend. Verder regelt de richtlijn alle handelstransacties tussen hoofdaannemers en hun leveranciers en onderaannemers.

Tenzij de schuldenaar niet aansprakelijk is voor de betalingsachterstand, kan de schuldeiser van de schuldenaar een redelijke schadevergoeding eisen voor alle relevante invorderingskosten.

Met betrekking tot het niveau van de intrest wegens betalingsachterstand die de schuldenaar moet betalen, stelde de Raad 6% voor, terwijl het Parlement 8% voorstelde. Het tijdens de bemiddeling overeengekomen percentage bedraagt 7%. Hierbij moet de intrestvoet worden opgeteld die de Europese Centrale Bank hanteert, wat betekent dat het totaal momenteel 10,5% bedraagt.

Conclusies

Het eindresultaat van de bemiddeling kan voor het Parlement als zeer bevredigend worden beschouwd omdat de meeste van zijn belangrijke amendementen integraal of in herwerkte vorm in de gemeenschappelijke tekst zijn opgenomen. Bijgevolg stellen we voor dat het Parlement de tekst in derde lezing goedkeurt.